

پاریس بهانه است، از مسیر لذت ببرید

آرمن ساروخانیان

خبرنگار

خوشبینی در ذات انسان است و هر چند تیم کمی دیر جمع شده، نمی‌توان صعود به المپیک را باور نداشت. مهدی تاج هم امیدوار است که با طراحی بسته‌های تشویقی، باشگاه‌ها را برای همکاری با تیم امید متقاعد کند و عنایتی تمام بازیکنانش را در اختیار داشته باشد.

با همه اینها ساختن یک تیم جزئیات زیادی دارد و عنایتی یا هر مربی دیگری بعید است که در سه ماه بتواند ترکیب ایده‌آلش را پیدا کند و ایرادها را برطرف کند. کار تیم امید در مرحله اول قدمتی با حضور ازبکستان آسان نیست و بعد از موفقیت در تاشکند نوبت به مرحله نهایی المپیک در قطر می‌رسد که هر ۱۶ تیم سرحال و آماده خواهند بود.

تیم امید بازیکنان شایسته‌ای دارد؛

مدافعانی مثل جزبای و فلاح اردوی تیم ملی را تجربه کرده‌اند و یاسین سلمانی هم سابقه زیادی در لیگ دارد، ولی نتایج ادوار گذشته تیم امید نشان می‌دهد که فهرست پرستاره برای رسیدن به المپیک کافی نیست.

در این تقریباً نیم قرنیه که تیم امید در راه صعود به المپیک ناکام شده، همیشه بازیکنان مستعدی در ترکیب تیم حاضر بوده‌اند. از خداداد عزیز و کریم باقری و مهدی پاشازاده گرفته تا مهدی مهدوی‌کیا و رسول خطیبی و محرم نویدکیا. نسل بازیکنان فعلی تیم امید در مقایسه با نسل‌های قبلی که تعدادی از بازیکنانش همزمان در تیم ملی هم بازی می‌کردند، سطح پایین‌تری دارد. دل بستن به هنرنمایی

یک نفره برای شکستن طلسم صعود به المپیک محکوم به شکست است و فقط مجموعه‌ای می‌تواند به المپیک برسد که کار تیمی و هماهنگی کم‌نقصی داشته باشد.

البته فوتبال همیشه غیرقابل پیش‌بینی است، ولی با مشکلاتی که اشاره کردیم نباید امیدواری کاذب زیادی به‌وجود آورد. شاید بهتر باشد که نگاه دربارۀ تیم امید را تغییر داد و این تیم را پشتوانه‌ای برای تیم ملی دانست که حتی اگر به پاریس نرسد، می‌تواند بازیکنانی را برای تیم ملی بسازد. اگر عنایتی در این مأموریت موفق باشد، ناکامی احتمالی در مسیر صعود به المپیک قابل تحمل خواهد بود.

انتخاب‌های ناامیدکننده عنایتی برای تیم امید

بازگشت به دهه ۶۰!

آیسان سعیدی
خبرنگار

دهه ۶۰ و دهه ۷۰ روزهای عجیبی در فوتبال ایران بود. روزهایی که در فوتبال ایران همه چیز به قرمز و آبی ختم می‌شد. روزهایی که فوتبال تمام و کمال و در دست در اختیار دو غول تهرانی بود و همه ایران می‌دانستند که مسیر خوشبختی از این دو تیم می‌گذرد و هر ستاره‌ای قصد ملی پوش شدن دارد، باید پیراهن یکی از این دو تیم را بر تن کند در غیر این صورت رسیدن به تیم ملی غیرممکن است.

آش به اندازه‌ای شور بود که مربیان تیم ملی حتی در دعوت بازیکنان از این دو تیم نیز مساوات را رعایت می‌کردند تا متهم به جانبداری نشوند. سیاستی که سبب می‌شد گاه بازیکنان متوسط و بی‌کیفیت این دو تیم نیز به تیم ملی برسند در حالی که حداقل در سراسر ایران به اندازه یک تیم فوتبال و چه بسا

بیشتر بازیکن شایسته‌تر برای دعوت به تیم ملی وجود داشت! این سیاست غلط و مذموم حتی به نیکمیت تیم ملی نیز سرایت کرده بود و علاوه بر انتخاب سرمربی که خود از این قاعده پیروی می‌کرد، در تعداد دستیاران نیز اجرا می‌شد تا همه چیز در تیم ملی بین رنگ قرمز و آبی به مساوی تقسیم شود!

حتی در انتخاب سرمربی نیز فدراسیون‌ها قاعده یکی در میان را میان سرخابی انجام می‌دادند تا خدای ناکرده یکی دلگیر نشود! با رسیدن به دهه ۸۰ و حضور مربیان خارجی روی نیکمیت تیم ملی ایران از یورگن گده گرفته تا استانکو و بعدها بلاژ و برانکو و در نهایت کی‌روش این سیاست ابلهانه برای همیشه به تاریخ پیوست اما بعد از گذشت ۲ دهه و اندی در تیم امید دوباره شاهد آن هستیم. جایی که رضا عنایتی یک کامبک عجیب را به دهه ۶۰ زده و از این سیاست منسوخ گشته‌برداری کرده! بعد از طولانی شدن پروسه انتخاب سرمربی تیم ملی امید اکنون شاهد انتخاب دستیارانی برای رضا عنایتی هستیم که باید گفت ناامیدکننده است.

اگر از بحث انتخاب خود رضا عنایتی برای هدایت تیم فوتبال امید یا همان تیم زیر ۲۳ ساله‌ها بگذریم و با ارفاق بپذیریم که او مربی آینده‌داری است، باید به نحوه انتخاب دستیاران او بیشتر بپردازیم، اینکه در تیم امید هم مثل تیم ملی فوتبال قرار است موازنه‌ای بین آبی و قرمز برقرار شود و حتماً مربی پرسپولیسی در این تیم داشته باشیم نکته‌ای است که نمی‌توان براحتمی از آن گذشت.

نکنه ناامیدکننده‌تر اینجاست که قبل از خود عنایتی قرار بود یک مربی پرسپولیسی سرمربی تیم امید شود تا اینجا هم تعادل آبی و قرمز برقرار شود! حسین عبدی مربی تیم نوجوانان است، صمد مرفاوی سرمربی تیم جوانان بود و امیر قلعه‌نویی هم سرمربی تیم بزرگسالان شد. به همین دلیل اتاق فکر فدراسیون فوتبال به این نتیجه رسید که سرمربی تیم امید پرسپولیسی باشد! اما بعد از مطرح شدن نام‌هایی مثل افشین قطبی، مهدی تارنار و مجتبی حسینی این بحث مطرح شد که هیچ کدام از آنها مربیگری تیم امید را نپذیرفتند و محمد ربیعی هم از این کار سر باز زد تا همای سعادت روی

شانه‌های رضا عنایتی بنشیند. عنایتی البته در هوادار بد کار نکرده بود، اما به هر حال جزو مربیانی بود که در لیگ برتر تیم نداشت و حتی شاید فصل آینده هم تیم پیدا نمی‌کرد. بعد از انتخاب عنایتی و حمایت امیر قلعه‌نویی از او، امیدوار بودیم که حداقل آقای گل سابق فوتبال ایران برای تعیین دستیاران خود انتخاب‌های درستی انجام بدهد، اما متأسفانه این اتفاق رخ نداد.

از رضا عنایتی سطح توقعات بسیار بالا است. اولین توقع از این مربی انتخاب دستیاران مناسب بود که به هر حال این مهم برآورده نشد. کاش یکی بگوید این تخم غلط حضور مربیان استقلال و پرسپولیسی و رعایت موازنه حضور آنها در رده‌های ملی را چه کسی پایه‌ریزی کرده؟ اگر همه چیز در فدراسیون فوتبال روی اصول بود و کمیته فنی وجود داشت می‌شد از آنها می‌شد سؤال کرد انتخاب میثم رضایور و جواد منافی روی چه مبنا و اصولی صورت گرفته و چرا پرسپولیسی یا استقلال بودن باید در انتخاب نفرات ملی این همه دخیل باشد؟ یعنی افرادی که در تیم‌های سرخابی بازی

نکرده‌اند و یا حضور نداشته‌اند لایق رسیدن به نیکمیت تیم ملی نیستند؟ آیا ملاک‌های بهتر دیگری برای انتخاب نفرات وجود ندارد؟ مثلاً اثرگذاری یک مربی در طول سال‌های فعالیتش چیزی شبیه کشتک است و مربیان ما در رده‌های ملی باید چشم بر این واقعیت‌ها ببندند تا خدای ناکرده موازنه قرمز و آبی بهم نریزد! در چنین فضایی اینکه از مردم بخواهیم به آینده تیم امید امیدوار باشند، کار سختی است مگر اینکه عنایتی و دستیارانش که در حد و اندازه‌های تیم امید نیستند، خلاف این ادعا را ثابت کرده و با کسب نتایج خوب منتقدان را پشیمان کنند. تیم امید با توجه به اینکه همواره در راه رسیدن به المپیک ناکام بوده نیاز به انتخاب‌های بسیار بهتری داشت، اما به هر حال فدراسیون مهدی تاج نشان داد که در انتخاب مربیان تیم‌های ملی اصلاً خوش‌سلیقه نیست و مربیانی که انتخاب می‌کند هم مثل خود فدراسیون‌نشین‌ها درست و اصولی رفتار نمی‌کنند. به امید آنکه عنایتی حداقل از این پس کمترین اشتباهات را داشته باشد و در عین حال بهترین نتایج را بگیرد.

نگاهی به ستاره‌های لیست عنایتی برای مسابقات غرب آسیا

آنها که باعث امیدواری می‌شوند

امیررضا همایون

خبرنگار

تکلیف کادر فنی تیم امید ایران برای حضور در رقابت‌های پیش رو از جمله بازی‌های

آسیایی هانگژو و رقابت‌های انتخابی المپیک ۲۰۲۴ پاریس در قاره آسیا پس از کشمکش‌های بسیار مشخص شد و با تصمیم فدراسیون فوتبال، کمیته ملی المپیک و امیر قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی ایران رضا عنایتی به‌عنوان سرمربی جدید امیدها برای صعود به المپیک پاریس انتخاب شد.

طبق برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته تیم امید در رقابت‌های قهرمانی غرب آسیا که به میزبانی عراق برگزار می‌شود، حضور پیدا کرده. لیست این تیم برخلاف تیم ملی بزرگسالان که انتقادات بسیاری را به کادر فنی وارد کرده و نام‌های عجیب در آن حضور دارند، اینگونه نیست و عنایتی تصمیم

گرفته برای شکستن طلسم صعود فوتبال ایران به بازی‌های المپیک از همین ابتدا با ترکیب اصلی در رقابت‌ها شرکت کند تا بازیکنان به هماهنگی کاملی با یکدیگر برسند. این لیست ستاره‌های زیادی دارد که در ادامه شرایط آنها را مرور می‌کنیم.

معدود بازمانده تیم کیا

یاسین سلمانی هافبک تیم سپاهان که در این فصل نوسان‌های زیادی را تجربه کرد هم نامش از سوی عنایتی برای حضور در مسابقات غرب آسیا در فهرست نهایی قرار گرفته.

سلمانی با وجود فصل عجیبی که سپری کرد برای تیم تحت هدایت موریس در ۱۸ بازی فصل بیست و دوم به میدان رفت و موفق شد ۲ بار هم دروازه رقیب را باز کند.

جالب است بدانید سلمانی یکی از معدود بازمانده‌های تیم امید است که سال گذشته با مهدوی‌کیا در جام ملت‌های زیر ۲۳ سال آسیا در تاشکند ازبکستان شرکت کردند.

آقای لژیونر

محمدامین جزبای که فصل بیست و دوم در عضویت فولاد قرار داشت و با درخشش در ترکیب این تیم در پایان فصل با عقد قراردادی ۵ ساله به السد قطر پیوست تنها لژیونر فهرست عنایتی بود و می‌تواند تأثیر بسیاری روی عملکرد تیم امید در رقابت‌های پیش رو بخصوص انتخابی المپیک داشته باشد. او در فصل بیست و دوم برای فولاد در لیگ برتر ایران در مجموع ۱۵ بار پیراهن فولاد را در میدان مسابقه به تن کرده و ۳ گل هم برای این تیم به ثمر رسانده است.

از تیم ملی تا تیم امید

سامان فلاح که در حال حاضر در باشگاه پیکان توپ می‌زند یکی از بهترین مدافعان فوتبال ایران است. بازیکنی که از سوی کارلوس کی‌روش سرمربی وقت تیم ملی هم برای حضور در جام جهانی به اردو دعوت شد. او حالا اما نامش از سوی عنایتی در فهرست نهایی تیم امید برای حضور در رقابت‌های قهرمانی امیدهای غرب آسیا قرار گرفته. جالب است بدانید فلاح در این فصل در ترکیب خودروسازان تهرانی یکی از بهترین نمایش‌ها را داشت و بدون هیچ تردیدی با وجود سن و سال کمی که نسبت به دیگر بازیکنان لیگ دارد، اما بهترین بازیکن پیکان در این فصل بود.

آنچه باعث می‌شود امیدها و انتظارات از این بازیکن افزایش پیدا کند.

فلاح برای پیکان در این فصل در ۲۲ مسابقه به میدان رفته و ۱ گل به ثمر رسانده است. آماری که برای یک مدافع فوق‌العاده است.

اعتماد سایننتو او را ملی‌پوش کرد

و طلسم شکستی است. صادق در این فصل برای استقلال تنها ۵ بار به میدان رفته و برخلاف چند بازیکنی که پیش‌تر مرور کردیم، هیچ گلی برای تیمش به ثمر نرسانده است.

رقابت داشت، شروع شد. با وجود اینکه فصل گذشته لیگ برتر فرصت چندانی به صادقی برای بازی نرسید اما او یکی از ستاره‌های تیم امید در راه رسیدن به المپیک ۲۰۲۴ پاریس

همه چیز برای امیرعلی صادقی از اعتماد ریکاردو سایننتو سرمربی سابق آبی‌پوشان به او برای حضور در یک رقابت تدارکاتی و نمایش خوبی که ستاره جوان استقلال در آن